

Nowa ustawa – nowa jakość?

CZĘŚĆ II

Jan Kordasiewicz

Definicja sportu zawarta w nowej ustawie o sporcie może mieć wpływ na finansowanie sportu przez samorządy.

Kontynuując na łamach „Sport-plusa” cykl tekstów poświęcony nowej ustawie o sporcie, która weszła w życie 16 października 2010 r., chcemy przedstawić podstawowe zagadnienie dotyczące definicji działalności sportowej. Konieczne jest omówienie tej definicji w kontekście obowiązującego dotychczas porządku prawnego, opartego na ustawach o kulturze fizycznej oraz ustawie o sporcie kwalifikowanym.

Rozumienie w sposób właściwy definicji sportu jest ważnym zagadnieniem, które w poprzednim stanie prawnym miało istotny wpływ na orzeczenia Regionalnych Izb Obrachunkowych oraz wyroki Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w zakresie możliwości finansowania sportu kwalifikowanego.

Różne definicje sportu

Ustawa o sporcie, wprowadzając nową definicję, zlikwidowała przede wszystkim pojęcie sportu kwalifikowanego. Ustawa o sporcie kwalifikowanym określała go jako formę aktywności człowieka, związaną z uczestnictwem we współzawodnictwie sportowym, organizowanym lub prowadzonym w określonej dyscyplinie sportu przez polski związek sportowy lub podmioty działające z jego upoważnienia.

Definicja ta była wskazana w art. 3 ustawy – ważne, aby współzawodnictwo sportowe miało charak-

ter zorganizowany i usystematyzowany, ale przede wszystkim zmierzające do uzyskania właściwych dla danej dyscypliny sportu rezultatów.

Ponadto ustawa o kulturze fizycznej w art. 3 określała sport jako „formę aktywności człowieka, mającą na celu doskonalenie jego sił psychofizycznych, indywidualnie lub zbiorowo, według reguł umownych”. Była to „najbardziej pojemna” definicja sportu, podkreślająca aktywność fizyczną człowieka. Jednocześnie ta sama ustawa określała zakres kultury fizycznej, definiując ją jako „wiedzę, wartości, zwyczaje, działania podejmowane dla zapewnienia rozwoju psychofizycznego, wychowania, doskonalenia uzdolnień i sprawności fizycznej człowieka, a także dla zachowania oraz przywracania jego zdrowia”.

Sport to część kultury

Jak widać z powyższego uregulowania, sport to część kultury, która koncentruje się na wiedzy, wartościach, zwyczajach oraz działaniach, które odnoszą się do rozwoju fizycznego i psychicznego człowieka poprzez jego aktywność, przejawianą indywidualnie lub zbiorowo według określonych reguł umownych, czyli właśnie poprzez szeroko rozumiany sport i jego wszystkie odmiany. Jednakże jest to również pojęcie obejmujące wychowanie fizyczne (czyli proces kształtujący harmonijny rozwój psychofizyczny dzieci i młodzieży). Istotny aspekt w kulturze fizycz-

nej ma także kwestia uprawiania sportu dla zdrowia. Należy wskazać przede wszystkim rekreację ruchową (forma aktywności człowieka podejmowana dla wypoczynku i odnowy sił psychofizycznych) oraz rehabilitację ruchową (proces mający na celu przywrócenie, poprawę lub utrzymanie psychofizycznej sprawności osób czasowo lub trwale niepełnosprawnych za pomocą specjalnych zabiegów i ćwiczeń fizycznych – w oparciu o wiedzę medyczną).

Według ustawy o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548 ze zm.), określającej właściwość ministra sportu kierującego działem, kultura fizyczna i sport obejmuje następujące obszary:

- kultury fizycznej;
- rekreacji i rehabilitacji ruchowej;
- sportu dzieci i młodzieży;

Za sport uznano wszelkie formy aktywności fizycznej, które poprzez uczestnictwo doraźne lub zorganizowane wpływają na wypracowanie lub poprawienie kondycji fizycznej i psychicznej, rozwój stosunków społecznych lub osiągnięcie wyników sportowych na wszelkich poziomach.

- sportu kwalifikowanego;
- sportu osób niepełnosprawnych.

Sport według nowej ustawy

Za sport (art. 2 ust. 1 ustawy o sporcie) uznano wszelkie formy aktywności fizycznej, które poprzez uczestnictwo doraźne lub zorganizowane wpływają na wypracowanie lub poprawienie kondycji fizycznej i psychicznej, rozwój stosunków społecznych lub osiągnięcie wyników sportowych na wszelkich poziomach.

Definicja ujęta w ten sposób wydaje się dosyć szeroka, uwzględnia

Ustawa o sporcie, wprowadzając nową definicję, zlikwidowała pojęcie sportu kwalifikowanego.

wszelkie formy aktywności fizycznej oraz uczestnictwo o charakterze zorganizowanym lub doraźnym. Podkreślić należy także stwierdzenie odnoszące się do zróżnicowania poziomów uprawiania sportu – właśnie ten element ma stanowić wyznacznik odróżniający np. sport amatorski od sportu wyczynowego.

Co z finansowaniem?

Jednakże wątpliwości budzi ujęcie w art. 2 ust. 2 ustawy zakresu pojęcia „kultura fizyczna”, które jest inne niż wcześniejsza definicja wskazana powyżej. Wg nowej ustawy „Sport wraz z wychowaniem fizycznym i rehabilitacją ruchową składają się na kulturę fizyczną”.

Należy zadać sobie pytanie: dlaczego ustawodawca pominął rekreację ruchową lub sport osób niepełnosprawnych jako elementy „kultury fizycznej”? Czy brak nawiązania do pojęć korelujących

z ustawą o działach administracji rządowej jest przypadkowy, czy też zamierzony? Czy przypadkiem pominięcie wskazanych pojęć będzie utrudniało możliwość dofinansowania klubu sportowego prowadzącego działalność w tym zakresie?

Na pewno w przyszłości takie uregulowanie będzie rodzić wiele wątpliwości, w szczególności właśnie w zakresie finansowania i decyzji Regionalnych Izb Obrachunkowych. Miejmy nadzieję, że interpretacja będzie w tym przypadku rozszerzająca.

W następnym artykule wskażemy realne możliwości finansowania działalności sportowej w oparciu o nową ustawę o sporcie. Już dziś zapraszamy do lektury.

Autor jest współwłaścicielem
Kancelarii Doradztwa Gospodarczego
Cieślak & Kordasiewicz

